

Dagur Kári kertoo voittajaelokuvastaan *Virgin Mountain*

Pohjoismaiden neuvoston vuoden 2015 elokuvapalkinnon saaneen *Virgin Mountainin* ohjaaja, islantilainen Dagur Kári kertoi meille voittoisasta elokuvastaan, jonka ovat tuottaneet Baltasar Kormákur ja Agnes Johansen RVK Studiosille.

Mistä *Virgin Mountainin* idea tuli?

Dagur Kári: Kaikki lähti pääosanesittäjä Gunnar Jónssonista. Näin hänet ensimmäisen kerran 15–20 vuotta sitten, jolloin hän oli aisaparina suosituissa huumoriohjelmassa. Hänen olemuksensa teki heti vaikutuksen, ja se jäi kytämään mieleen. Kolme–neljä vuotta takaperin kävi sitten niin, että odottelin lentokoneessa ja katselin alapuolella pyörineitä matkatavaratrukkeja. Minun näkökulmastani ne näyttivät ihan lelautoilta. Gunnarin hahmo ja piskuinen trucki sulautuivat jotenkin koko elokuvan vertauskuvaksi, koska hänen esittämänsä Fúsi on juuttunut lapsuuteensa samoin kuin Gunnar on elokuvan avauskuvassa jumissa pienessä trukissaan odotellen koneiden saapumista. Yhtäkkiä kaikki lokahti paikalleen.

Vaikka Fúsi on juuttunut lapsuuteensa ja leikkii yhä pienoismalleillaan, hän on kuitenkin henkisesti vahvempi ja viisaampi kuin elokuvan monet muut hahmot...

DK: Hän on tapojensa vanki ja asuu yhä äitinsä kanssa eräänlaisessa kuplassa. Kun Fúsi pakotetaan irti rutiineista, hän tajuaakin kykenevänsä kaikenlaiseen.

Elokuva kertoo myös ennakkoluuloista. Fúsi on erikoisen ulkomuotonsa ja käytöksensä vuoksi työpaikkakiusattu, ja häntä pidetään vähän yksinkertaisena, jopa pedofiilinä. Hän on kuitenkin hyväsydäminen eikä tuomitse ketään ja saa lopulta muiden kunnioituksen.

Sinä paitsi käsikirjoitat ja ohjaat myös sävellät musiikin elokuviisi. Mistä pidät eniten?

DK: Ennen elokuvien tekoa kouluttauduin muusikoksi, ja ohjaajanuran valintaan vaikutti osaltaan se, että siinä yhdistyvät kaikki intohimoni: musiikki, kirjoittaminen ja visuaalisuus. Säveltäminen kuuluu elokuvanteon nautinnollisimpiin vaiheisiin – se on kuin ison aterian huipentava jälkiruoka!

Gunnar Jónsson – joka palkittiin parhaasta miespääosasta New Yorkin Tribecan elokuvajuhlilla vuonna 2015 – on amatöörinäyttelijä, mutta hän kantoi roolinsa upeasti. Miten yhteistyönne sujui?

DK: Hän on luonnonlahjakkuus ja yksi parhaista kanssani työskennelleistä näyttelijöistä. Yhteistyö hänen kanssaan oli hyvin kiinnostavaa, koska emme juuri keskustelleet roolista ennen kuvauksia. Käsikirjoitusta tehdessäni Gunnar työskenteli suuren rahtilaivan kokkina ja oli aina poissa kolme kuukautta putkeen. Lähetin valmiin käsikirjoituksen hänelle sähköpostilla kauan ennen kuvauksia, eikä hän esittänyt yhtäkään kysymystä roolihahmostaan. Olin vähän hermona, kun en tiennyt, olisiko Gunnar valmis kahden kuukauden kuvauksiin, joissa hän olisi mukana lähes joka ruudussa.

Kun kuvausten aika koitti, Gunnar oli kuitenkin täysin valmistautunut. Hän oli lukenut käsikirjoituksen niin moneen kertaan, että se tuli ulkomuistista. Tuntui myös kuin hänellä olisi takanaan 20 pääroolia, koska hän oli niin täydellinen myös teknisesti. Kun Gunnar otti hörpyn maitolasista, hän teki sen joka kerta samalla tavalla. Hänellä oli luontainen ymmärrys näyttelijäntyön finesseistä ja kameran edessä olemisesta. Hän ei myöskään kysellyt kehuja tai mielipidettäni joka oton jälkeen. Se oli hiljainen mutta vapauttava kokemus.

Entä millaista oli yhteistyö tuottajien Baltasar Kormákurin ja Agnes Johansenin kanssa?

DK: Se oli mahtavaa. He ymmärsivät, että elokuvalla piti antaa kypsymisaikaa leikkausvaiheessa. Meidän piti löytää juuri oikea tasapaino.

Mitä sinulla on suunnitelmissa *Virgin Mountainin* jälkeen? Työskentelet Tanskan elokuvakoulun ohjaajalinjan johtajana, joten mistä löydät aikaa uuden elokuvan tai vaikka tv-sarjan tekemiseen?

DK: Rakastan työtäni Tanskan elokuvakoulussa, missä itsekkin opiskelin 1990-luvun lopulla. On tosi vapauttavaa mennä pöydän toiselle puolelle, ja tuntuu melkein kuin olisin oppinut enemmän yhden opetusvuoden kuin neljän opiskeluvuoden aikana. Työ on kuitenkin hyvin velvoittavaa, joten muuhun ei juuri jää aikaa. Minulla on kyllä monia ideoita Islannissa ja Tanskassa toteutettaviksi elokuva- ja tv-projekteiksi. Minua on aina kiinnostanut tilannekomedian formaatti, ja elokuvani noudattavat tavallaan samoja periaatteita – kertovathan ne hahmoista eri tilanteissa.

Teksti: Annika Pham